

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník IX.
Október
2006

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 10

Očarení návratom

Október je mesiacom ruženca. Modlitba, ktorá dnes akoby nebola v móde. Premýšľam preto celkovo nad modlitbou a tým, čo znamená pre dnešného človeka.

Nemáme dnes veľa času, ani veľa sily na sústredenie. A predsa sa k nám niektoré zabudnuté formy modlitby vracajú! Ľudia síce tomu nepovedia modlitba, ale snažia sa o akési „kozmpolitné“ pomenovanie – meditácia. Ale je to tu. Mnoho ľudí sa ráno prebúda a robí akési vďakyvdanie či stíšenie pred začínajúcim dňom, iní sa koncentrujú, iní si uvedomia svoje telo a jeho pocity... Vždy znova ide o návrat modlitby v jej mnohorakých formách.

Špeciálne pri modlitbe ruženca bol pre mňa príkladom jeden veľmi výkonný človek. Ak mal nejaké ťažšie jednanie a pred ním pár minút času, modlil sa ruženec – že je to jeho upokojenie. A verím tomu. Ruženec je samozrejme len

jedna z mnohých foriem modlitby, ale má v sebe niečo zvláštne (ak chcete opäť odborný pojem, tak sa to volá mantrické) – to neprestajné opakovanie, stály rytmus, ktorý do človeka privádza vyrovnanosť a pokoj.

Sám viem, že človek je v živote rôzne naladený a ak mu niečo nevyhovuje, neznamená to, že to zavrhuje. Tak je to aj s modlitbou ruženca – nie vo všetkých obdobiach života je nám blízka. Ale ak sa ju pokúšame pokojne modliť, je to niečo, čo určite nie je nemoderné.

Peter Cibira

Čnosti

Trpezlivosť

Trpezlivosť je schopnosť nevzdať sa v ťažkostiach, ale hľadať riešenie. To ale nemusí byť ľahké hlavne vtedy, keď nás utrpenie zaskočí. No nielen vtedy. Trpezlivosť má svoju hodnotu aj pri dlhodobých a pretrvávajúcich nepríjemnostiach a utrpeniach. No v začiatkoch, keď sme ich príchodom zaskočení, hodnota trpezlivosti sa ukazuje ako obzvlášť účinná.

Keďže ide o situácie, ktoré nás prekvapia, máme tendenciu upadnúť do paniky, a teda aj do skratov v správaní sa. *Trpezlivosť je preto čnosť, ktorá nám umožňuje udržať si pokoj mysle v pretrvávajúcich úzkostiach života.* Dovoľuje nám vytrvať v zameriavaní svojich energií na pozitívne ciele aj napriek pretrvávajúcim sklamaniam, obmedzeniam a trápeniam. Pomáha nám *byť vyrovnanými v kríze* a uchovať si duševný pokoj tvárou tvár množstvu dráždení a nervozít, ktoré do nášho života prichádzajú deň čo deň. Trpezlivosť nám pomáha nachádzať nové ciele, ktoré stoja za to v prípadoch, keď nám iné príležitosti, o ktoré sme sa opierali, zlyhali. Trpezlivosť nám umožní *zniest' stav pokorenia* bez toho, že by sme upadli do hnevu alebo *prekonať suchopárnosť*

bez toho, že by sme upadli do stavu otupenosti, sucha a apatie.

Trpezlivosť aj napriek presvedčeniam možno väčšiny ľudí *NIE JE čnosť pasívna.* Človek má tendenciu zaseknúť alebo znechutiť sa, ba dokonca sa celkom vzdať, keď mu veci nevychádzajú, ako si predstavuje. Na to, aby sa tak nestalo, *treba množstvo vnútornej sily.* Trpezlivý človek sa snaží o nájdenie práve tejto vnútornej sily. Namiesto toho, aby pred tým, čo do jeho života prišlo utiekol, *snaží sa načúvať bolesti,* ktorú cíti a na základe jej posolstva hľadať riešenie. To znamená, že sa snaží trpieť. Aj keď to znie zvláštne, trpezlivosť ako hovorí slovo je o trpení. A utrpenie nie je príjemné.

Súčasný svet odmieta trpezlivosť. Trpezlivosť pre „hrdinu“ dneška nemá miesto, ba je pokladaná za smiešnu a bláznivú slabosť. Takýto človek, keď ho postihne trápenie, hľadá pred ním lacný útek – obyčajne v spôsoboch, ktoré v ňom vybudujú závislosť, alebo si zvolí eutanáziu, alebo, keď sa jedná o trápenia vo vzťahoch, svojho partnera či iného blízkeho človeka opustí.

Trpezlivý človek je osobou hĺbky, aj keď je pravdou aj to, že nie je celkom múdre tlačiť trpezlivého človeka príliš ďaleko. Všetko má svoje limity, a preto sa stretávame aj u naozaj trpezlivého človeka občas so skratmi. Ale aj to je súčasť cesty.

Trpezlivosť súvisí s čnosťou odvahy. Trpezlivosť je pokojná tvár

odvahy, ktorá je odskúšaná časom. Je to vlastne kombinácia utrpenia a času. Je tu čas: hodiny i dni utekajú a ja trpím. Moje vnútro ma páli (niekedy aj moje telo) a ja nemám kam ujsť. Riešenie je v nedohľadne. Aspoň nateraz. Neostáva mi nič iné, iba zotrvať v tomto stave a utrpeniu načúvať.

Samozrejme, sú formy utrpenia, ktoré sú nad našu únosnosť. A preto utrpenie je snád' najvýraznejšia vec, tvárou v tvár ktorej neobstojí ateizmus. Jednak nevidí jeho zmysel a jednak nepozná zdroje, odkiaľ by čerpal silu pri jeho nesení alebo svetlo pri hľadaní riešenia. Jedným z najdojímavějších svedectiev, aké máme o nezlomnej moci ľudského ducha je *trpezlivosť Jóbova*. Jób je obrazom intenzívnej moci, akú si požaduje trpezlivosť. Nenechať sa roztrieštiť tlakom intenzívneho ľudského utrpenia a nezúfať si, keď utrpenie nezľaví. To je znak pozitívnej sily trpezlivosti.

Enrico Caruso bol najobdivovanejším talianskym operným spevákom svojej doby. Jeho repertoár, ktorý pozostával zo 43 opier, bol dôkazom priam dramatického hlasového umenia, ktoré bolo neprekonateľné v šírke i v zameraní. No tieto jeho hudobné kúsky neboli ničím v porovnaní s trpezlivosťou a odvahou, ktoré vlastnila jeho matka. Enrico, osemnásť dieťa pani Anny Baldiny Carusovej bol jej prvým dieťaťom, ktoré prežilo dojčenský vek.

Pozrime sa na niektoré výhody trpezlivosti. Jednou z prvých je, že trpezlivosť sa nevzdáva. Ďalšou z jej

vlastností je, že človeku dodáva silu a jeho pozornosť upriamuje na správne hodnoty. Hovorí sa, že trpezlivosť sedí na skale odvahy, no svoj pohľad upiera na nebo. Aká rana sa kedy uzdravila inak, ako postupne? Sú situácie, kedy trpezlivosť a čas sú schopné urobiť viac dobra, než moc a zápal. V tomto zmysle je trpezlivosť aj citlivá aj praktická čnosť, ako to vyjadruje holandské príslovie: „Hrst' trpezlivosti má takú cenu ako sud rozumu.“ Trpezlivosť je skromná a nenáročná. Je vždy všímavá na nové vízie, perspektívy. Keď sa zatvoria jedny dvere, trpezlivosť nájde druhé. Ak sa niečo zjaví bez fanfár, trpezlivosť si dopraje času, aby objavila toho vnútornú slávu. Keď sa chvíľa nezdá byť sľubná, trpezlivosť objaví v nej niektoré prekvapujúce klady a dobrodenia. V tomto zmysle je trpezlivý človek vlastne nezmar, ktorý tvárou v tvár utrpeniam a ťažkostiam rozdáva nielen nádej, ale aj radosť a optimizmus.

Pre kresťana je najvýraznejším príkladom a zdrojom posily v trpezlivosti Kristus. Vytrpel si toľko, čo nikto a za nič. Bol predmetom agresivity a násilia zo strany mocných a zlomyseľných. Okolnosti sa postavili proti nemu. Ba i priatelia ho zradili. A v tom všetkom zostal trpezlivý, neustratil pred oči svoju víziu, a hlavne naplnil cieľ svojho života: lásku. Nech je našou silou i inšpiráciou.

Podľa Milan Bubák SVD:

Úvahy o čnostiach spracovala Alena Baranovičová

Doobeda duchovne, poobede svetsky

Suchovskí pútnici v Šaštíne

Z iniciatívy Jednoty dôchodcov v Suchej nad Parnou sa naši členovia vybrali na púť do Šaštína. Išli o týždeň neskôr, ako je skutočný dátum zasvätenia Sedembolestnej Panny Márie - patrónky Slovenska.

22. septembra o 8.00 hod. ráno odchádzal plný autobus do Šaštína. Ružencom k Sedembolestnej Panne Márii a piesňami sa účastníci púte pripravovali duchovne na stretnutie s Pannou Máriou.

Pred Bazilikou Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne nás čakal a vítal dôstojný pán farár Nádašský. (Pochádza zo Šelpíc, ale korene má u nás, v Suchej nad Parnou, v rodine Babiakových.)

O 10.00 hodine sa konala svätá omša len pre nás, pútnikov zo Suchej nad Parnou. Mnohí si spoveďou očistili svoje duše a so zbožnou pietou prijali sväté prijímanie. Myslím, že každý prežíval pocit povznesenia a úcty k Panne Márii.

Po svätej omši sme navštívili múzeum, ktoré sa nachádza priamo v Bazilike, nevynechali sme ani Krížovú cestu. Zastavili sme sa aj pri sv. Kríži, pri kúpeľoch Smrdáky. Svätý kríž je vysoký 27 metrov, v ňom sa nachádza kaplnka Božieho milosrdenstva. Jednotlivé zastavenia Krížovej cesty modlili sami pútnici a celú cestu ruženca k Božiemu milosrdenstvu viedla pani Ľubomíra Surová. Bol

to obrovský zážitok. Mnohí vyronili slzu spokojnosti, duchovnej obnovy.

Po obede, občerstvení na tele aj na duši sme pokračovali smerom na Bradlo, k mohyle Milana Rastislava Štefánika. Keďže bolo pekné počasie, pokochali sme sa peknou vyhlídkou po okolí.

V neďalekej Jablonici sme si pomaškrtili na výbornej zmrzline. Návrat z púte bol akoby načasovaný. Päť minút pred 18.00 hodinou sme celý sprievod so spevom vstúpili do nášho kostolika. Naš pán farár nás srdečne privítal na svätej omši a všetci sme sa rozlúčili piesňou k Panne Márii.

Podľa účastníčky púte pani Kráľovej spracovala M. Oravcová

Vinohrad

Šťavnatý sad
Zozbieral
Slnko leta
Do sladkých
Bobúľ jesene

Listy sú dlane
Obrátené k nebu

Satelity
Zbierajúce silu
Premieňajú neúnavnú
Modlitbu
Na víno

Zážitok bol neopakovateľný

Dovoľte, aby som sa s Vami podelila o milý zážitok dôchodcov z Košolnej.

Výbor Jednoty dôchodcov v Košolnej usporiadal dňa 9.8.2006 zájazd pre svojich členov, ale i nečlenov - dôchodcov. Cieľom našej cesty bol Čierny Balog - konkrétne čiernohorská železnica a mesto Banská Bystrica. Ako to už pri plánovaní takýchto akcií býva, skúmali sme, čo zaujímavé na tejto trase by sme mohli ešte navštíviť. Padol návrh na pútnické miesto Staré Hory. Po absolvovaní jazdy černo-horskou železničkou a návšteve skanzenu sme šli na obed. Dali sme návrh, že ideme najprv na Staré Hory a účastníci súhlasili. Keď

sme tam prišli, kostol bol zatvorený a tak sme sa vybrali k studničke a na miesto zjavenia Panny Márie. Mnohí z nás tam boli prvýkrát, iní veľmi dávno. Cestu do kopca k Panne Márii vyšliapali skoro všetci, aj tí, ktorí si musia pri chôdzi pomáhať paličkou.

Zážitok bol neopakovateľný. V krásnej prírode veľmi pekne vybudované miesto zjavenia Panny Márie. Osviežili sme sa liečivou vodou a usadili sme sa pred sochou Panny Márie. Nahlas sme sa spoločne modlili. Potom náš člen, pán František Danišovič začal hrať na harmo-nike a spievať krásne piesne Panne Márii. Spievali sme všetci. Od dojatia sa nám triasol hlas a mnohí z nás, i muži, mali problém ukryť slzy, ktoré sa tlačili do očí. Každý mal prosbu k Panne Márii. Ja som prosila za dobrý priebeh operácie pre manžela svojej priateľky, ktorá sa konala práve v ten deň. Mimochodom, operácia dopadla dobre. Ďakujem Panne Márii.

Ťažko sa nám odchádzalo. Cestou dolu sme spievali mariánske piesne. Kostol bol už otvorený. Pomodlili sme sa, zaspievali za doprevádzania harmoniky, pozreli si kostol, hlavne pán Gustáv Martinkovič obkukával niečo pre náš nový kostol. Rozlúčili sme sa s týmto krásnym pútnickým miestom a vracali sa späť. Keďže už bolo skoro sedemnást' hodín, vynechali sme prehliadku Banskej Bystrice. Nik z nás neľutoval, že nevidel námestie v Banskej Bystrici. Mali sme srdcia plné zážitkov z krásneho pútnického miesta Staré Hory. Veríme, že sme tam neboli naposledy a potom si pozrieme i Banskú Bystricu.

Agneša Behúlová,
členka výboru JDS Košolná

Vino
Zomleté
Svojou krvou
Posilňuje človeka

Umiera
A učí ho
Konat' rovnako

Byť koreňmi
Zrastený so zemou
Čerpať silu z neba
A umierať
Pre iných

Gabriela Spustová
zo zbierky Dumy a sonety

Kedy je termín

Počas dvoch rokov stavby kostola v Košolnej najčastejšia otázka, ktorú som dostával, bola, že kedy je plánované dokončenie. Tá otázka má, samozrejme, niekoľko variácií: kedy bude posviacka, dokedy to chceme zvládnuť... Vždy som odpovedal, že termín nie je určený a ani by som ho nechcel určiť. Že budeme postupovať tak, ako budeme vládvať finančne i s ľudskou silou. A keď sa stavba začala dvíhať, pridával som k tejto odpovedi ešte aj vyjadrenie radosti, že zatiaľ to ide veľmi dobre, a vyjadrenie obdivu, že Košolanci urobili za krátky čas vďaka svojmu nasadeniu veľké veci. Tá otázka sa teraz vracia častejšie ako inokedy, jednak preto, že sa blížili hody, a teraz preto, že sa odstránilo lešenie a kostol akoby pozýval, vyzýval na ďalšie kroky.

Z môjho pohľadu sa naozaj udialo niečo zázračné. Nečakal som, že realita bude rásť tak rýchlo. A zázračné, prekvapujúce je to pre mňa nie len pre samotnú fyzickú stavbu. Pred dvoma rokmi sme začínali s hotovosťou na účte milión a pol. Pred rokom sme začínali s podobnými peniazmi (1,3 milióna Sk.), napriek tomu, že sa už ťahalí múry. Čakal som zvrat, ale súčasne som sa veľmi tešil, že to ide skutočne akosi ľahšie, ako by skeptik rátal. Samozrejme, že nejde o taký zázrak, že by sa veci diali bez vypätia síl a bez financií. Len sa jednoducho darilo priebežne zháňať peniaze (za minulý rok sa mi podarilo zohnať 450 tisíc, tento rok prispela obec sumou 150 tisíc, ostatné sú príspevky predovšetkým od domácich štedrých ľudí). Dá sa to napísať dvoma slovami: „zháňať peniaze“, nie je to však také jednoduché a bez starostí! Sú to často celé hodiny práce,

nočná práca, veľa investovania a inokedy veľa zapretia vlastnej osobnosti, ale išlo to.

Myslím, že strach o peniaze bolo trochu cítiť aj v diskusiách. Viacerí sa vracali k už prebratým témam:

Najčastejšie sa asi objavovala téma zateplenia: že je to drahšie, ako to bude vyzerať... Drahšie to nie je. Pred tým, ako som rozhodol, že kostol zateplíme (mimochodom, bola to zatiaľ jediná vec, kde som trval na svojom), som nechal urobiť nezávislý odborný audit – teda prerátať obe alternatívy. Zateplenie vychádza v porovnaní s normálnou omietkou iba o niekoľko korún viac na meter štvorcový (na celý kostol to robilo približne 28 tisíc), ale samozrejme neporovnateľne menej, čo sa týka budúcich nákladov na kúrenie (tepelný odpor je o 49% väčší). Je pravdou, že pri zaťukaní na klasickú omietku sa ozve iný, nazvime ho prirodzenejší zvuk, ako pri zaťukaní na polystyrén. Ale energetickú záťaž bude znášať ešte niekoľko generácií po nás, kým ťukanie na omietku nás asi prejde rýchlo.

Druhá téma diskusií, znova a znova sa vracajúca, je kúrenie. Iste, dnes je veľa možností – klasické radiátory, rôzne druhy „fukárov“, plynové kúrenie zhora na určené body, elektrina, plyn, výmenníkové čerpadlo... Prešiel som, čo bolo možné, až po alternatívne formy kúrenia. Kostol má však svoje špecifiká, ktoré nepostrehnete na kúrení rodinného domu: ak by sme tam len zohriali vzduch, hore by ľudia nevládali vydržať a dole by bolo zima. „Podlahovka“ má výhodu, že sa jedná o tzv. subjektívne teplo – v kostole môže byť o niekoľko stupňov menej, ale pocít ľudí, ktorí stoja na podlahe je, že je tam teplo. Pretože prichádza od nôh. Dnes je to štandardné riešenie kúrenia v kostoloch pre spomenuté odlišnosti takýchto stavieb.

Do uší sa mi dostala ešte jedna „zaručená“ informácia: že vraj ideme kúpiť krížovú cestu za pol milióna. Pri tomto som neveril vlastným ušiam. Rátame každú korunu, na väčšinu vecí robíme výberové konanie troch uchádzačov (hoci k tomu nie sme zo zákona viazaní) a porovnávame ponuky. Ak sa náhodou niekde také niečo neudeje, aj tak preverujeme hodnovernosť dodávateľa, jeho referencie... A navyše, kostol môže pokojne fungovať aj bez krížovej cesty. Nevieť si predstaviť, že by som sa k podobnej kúpe odhodlal v našej situácii.

To všetko sú len také drobnosti, ale treba si ich vysvetliť. Vysvetliť predovšetkým kvôli tým, ktorí sa na kostole podieľajú, veria tomuto dielu – aby mali informácie a vedeli odpovedať na otázky s ktorými sa stretávajú.

Teraz sme v situácii, kedy budeme práce na kostole trochu musieť tlmieť. Sme s financiami na nule, respektíve v deficite. Nie je to stále zlé, hlavne ak sa zoberie do úvahy to, čo je hotové. Nerád by som zaťažil stavbu pôžičkou. A predpokladám, že aj napriek takémuto stavu financií sa celkom práce nezastavia, bude tam stále čo robiť. V najbližšej dobe ešte ukončíme práce, ktoré sú začaté a objednané – dokončenie spodného sokla, polozenie dlažby vo vnútri kostola, osadenie zábradlí a niekoľko ďalších „drobností“.

Čo som sa doposiaľ pri stavbe naučil? Iste aj niečo zo stavania budov, oveľa viac však z toho, že sa nedá byť všade (aj v papieroch, aj priamo na stavbe a ešte pritom robiť pastoráciu...), ešte viac z toho, že sa veľa dá, a asi najviac z toho, že sa nenarodil nikto, kto by všetkým

vyhovel. Myslím teraz na to, že nie každému sa výzor nového kostola musí páčiť. Toto si nesiem ako svoju skúsenosť už z pred roka, keď sme maľovali suchovský kostol. Tešil som sa z toho, tiež to stálo námahu, peniaze, ľudia to aj pochválili... Pre mňa radosť skončila (o pár dní), keď som sa stretol s tým, že „toto mali tak... toto by som ja tak...“ Vtedy som si uvedomil, že vkus je niečo, čo má mať každý vlastné a že ten, kto niečo urobí, nemôže čakať, že sa to bude páčiť všetkým. Aj pri výberovom konaní tohto kostola sme diskutovali, aj sme možno niečo nepostrehli, aj mohol mať každý iný názor (posunúť ho ďalej?; prečo nie iné miesto?; prečo práve tento projekt?; prečo táto strecha?; prečo takéto rozmery?; prečo nie do kruhu?; prečo bez veže?; ...). Vtedy som sa snažil zaangažovať do toho čím viacerých – aj odborníkov, aj našich ľudí – aj sme zvažovali čo sa dalo, rozhovory sa môžu rátať na hodiny, ale prišiel čas rozhodnutia pre jednu alternatívu. A ja viem, že tá nemusí vyhovovať každému. Dokonca mnohí poznáte, že aj keď si u majstra objednáte niečo podľa seba, tak to nakoniec má mnohé iné detaily, ako ste chceli. Bude pre mňa potešením, keď ten kostol bude slúžiť, keď sa v ňom človek bude dobre cítiť - a možno ani nebude vedieť prečo. O to sa snažím najlepšie ako viem a ako sa dá.

Takže kedy je ten termín posviacky? To naozaj neviem. Ale som presvedčený, že termín užívania stavby nie je ďaleko. A preto znova ďakujem všetkým a s úctou sa skláňam pred všetkými, ktorí sa o to pričínili, dokonca ďaleko viac ako ja.

Peter Cibira
foto: autor

Putovanie za Pannou Máriou do Lúrd

18. augusta sa uskutočnila púť našich farníkov do známeho pútnického mesta Lurdy.

Po „nalodení“ sa do autobusu a pohodlnom usadení na pridelené miesto, vyrazil náš autobus po vytýčenej trase k rakúskym hraniciam. Odovzdaní pod ochranu Matky Božej sa začalo naše sedemdnňové putovanie.

Mali sme pred sebou dlhú cestu, obávali sme sa noci prebdených v autobuse. No túžba po stretnutí s Lurdskou Hviezdou nás naplňovala pokojom, očakávaním a vierou, že prosby, ktoré jej nesieme, budú vypočuté.

Cesta rýchlo ubiehala a my sme za oknami autobusu pozorovali prekrásnu scenériu Božej prírody. Zaujala nás čistota rakúskeho územia, s úľubou sme sa dívali na končiare Berganských Álp, ktoré lemujú hranice Talianska, či rozľahlú hladinu Gardského jazera, ktoré sa hadí popri ceste, po ktorej sme sa presúvali k vytýčenému cieľu.

Naša cesta pokračovala už nocou zahalenými svetovými obchodnými, kultúrnymi a rekreačnými strediskami Monaco, Monte Carlo, San Remo, Nice, Cannes i ďalšími.

Posilňovaní modlitbou sv. ruženca a mariánskymi piesňami sme sa uložili asi o polnoci k spánku. Každý si hľadal tú najvhodnejšiu polohu, aby si aspoň trochu oddýchol.

Ranné lúče slnka, ktoré nás vítali do nového dňa sa odrážali na blankytnéj

hladine Stredozemného mora, ktoré sa na chvíľu vynorilo na obzore.

Mesto Port Grimont, ku ktorému sme sa blížili, nás malo pritúliť a poskytnúť nám oddych na svojich plážach počas 8-hodinovej prestávky pre našich vodičov, ktorú bezpečnostné orgány v západných krajinách prísne kontrolujú. Priznávame, že táto zastávka a osvieženie vo vodách Stredozemného mora bolo vzpruhou pre nás všetkých.

Určite nikto z nás ešte doposiaľ nezažil slávenie sv. Eucharistie na pláži. Poprestierané plachty na piesku nahradili obetný stôl a dôstojný pán Peter Cibira, ktorý bol dušou našej púte, mohol začať konať sväté tajomstvá. Naplnení pokojom a posilnení nebeským pokrmom sme sa duševne pripravili na druhú noc strávenú v autobuse. Nik z nás nereptal, v dušiach nám neustále rezonovala radostná predstava, že náš autobus smeruje do Lúrd za Máriou. Nádherné hlasy a spev našich pútnikov, ktorí spievali pútnické piesne, vrúcna modlitba sv. ruženca, rozjímania a samotné stíšenie nás všetkých, vytvárali atmosféru živej viery.

Nik z nás neprejavil po druhej prebdenej noci ani ten najmenší povzdych nevôle, naopak, už pri prvom svite, ktorý nám prenikol do autobusu v čarokrásnej Provence v juhovýchodnom Francúzsku sme cítili, že sme blízko.

Na parkovisku pri starobyloom meste Montpellier sme sa naraňajkovali (z vlastných zásob) a o tri hodiny sme sa priblížili k známemu univerzitnému mestu Toulouse a krátko predpoludním sme boli v Lurdoch.

Už prvé dotyky s týmto mariánskym pútnickým mestom boli úžasné. Rozsiahly areál Esplanade, kde sa na jeho západnej strane vypína nádherný architektonický komplex troch chrámov, vybudov-

vaných nad sebou na Massabielskej skale, pod ktorými sa nachádza Massabielska jaskyňa, kde sa v polovici 19. storočia zjavila Panna Mária Bernadette Soubirousovej.

Sotva sme sa ubytovali v hoteli, všetci sme sa ponáhľali k tejto jaskyni, aby sme pozdravili našu Matku Máriu. Všetky oči upreté na milostivú sochu Panny Márie prežrádzali naše túžby predniesť našej Matke prosby za nás, našich blízkych, za naše rodiny, priateľov, za našu drahú vlasť, odovzdať jej svoje kríže, ďakovať jej a prosieť o pomoc.

Po tichej adorácii sme sa zaradili aj my do sprievodu, ktorý prechádzal okolo steny jaskyne. Skala pozdĺž celého chodníka je hladká, je vyhladená od miliónov rúk, ktoré sa jej denne dotýkajú. Tu má človek možnosť vidieť na malom priestore množstvo chorých, postihnutých, ale i zdravých s hlbokou vierou, nádejou a nebeským pokojom, ktorý nám vlieva do našich srdc tvár milostivej sochy Panny Márie. Je to nezabudnuteľný pohľad na obrovský zástup pútnikov sediacich na laviciach, na invalidných vozíčkoch, stojacich ..., ale všetkých vrúcne sa modliacich, prosiacich a ďakujúcich nebeskej Matke. Človek mal možnosť vidieť veľa utrpenia, ale i pokory, lásky, porozumenia a oddanej viery. Prekážkou nebola ani jazyková bariéra, dôkazom čoho bol večerný sviečkový sprievod s milostivou sochou Panny Márie, ktorého sa zúčastnili desaťtisíce pútnikov z celého sveta. Keď zaznel refrén priesne „Ave, ave, ave Mária...“, spieval celý mnohotisícový sprievod veľkolepý hymnus, ktorý sa niesol nad celým Esplanadom a rozliehal sa až k vrcholom Pyrenejí.

Boli to úžasné a nezabudnuteľné chvíle našej púte v Lurdoch. Hlboko sme prežívali aj pobožnosť Krížovej cesty

v lesnom areáli nad bazilikou snáď preto, že krížovú cestu sme nečítali, ale jednotlivé zastavenia komentoval dôstojný pán, prirovnával ich k nášmu životu a predkladal návrhy na jeho hlbšie prežívanie. Pôsobivý bol aj kúpeľ v lurdských bazénoch neďaleko jaskyne.

S veľkým záujmom sme si prezreli aj domy a pamiatky, ktoré sa viažu k životu Bernadetty. Bol to predovšetkým mlyn Boly, kde sa Bernadetta narodila, dom Cachot (väzenie), kde bývala celá rodina Soubirousových v jednej izbe.

Neopomenuteľné sú aj spoločné sv. omše, ktoré slúžil v bazilike, v kaplnke sv. Michala náš drahý vdp. Mgr. Peter Cibira.

Možno si ani neuvedomujeme a dostatočne nevážeme, akého vzácneho človeka, oddaného kňaza, priateľa a lekára našich ubolených srdc máme v osobe dôstojného pána medzi sebou.

Keď som pri písaní tohto príspevku občas pozrela na televíznu obrazovku, práve vysielali reláciu „Sféry dôverné“, kde diskutovali biskupi katolíckej, evanjelickej cirkvi, politológ atď. na tému „Osobnosť a poslanie kňaza“. Zhodli sa na tom, že kňaz by mal byť osobnosťou, dobrým teológom, dobrým psychológom, dobrým manažerom, ale i priateľom a radcom, ktorý sa stará nielen o veci duchovné a cirkevné, ale musí sa snažiť rozumieť ľuďom, žiť medzi nimi, mal by poznať nielen ťažkosti a problémy svojich veriacich, ale mal by zdieľať s nimi aj ich radosti, jednoducho, mal by im rozumieť. Pokračovali ďalej, mal by byť vzdelaný vo viacerých oblastiach, sčítaný, od oltára by mal ísť medzi ľuďmi, ... Vtedy som si uvedomila, že my takéhoto kňaza máme medzi sebou a možno si to ani neuvedomujeme, berieme to ako samozrejmosť. Čím sme si to zaslúžili, že práve

nám Boh poslal tohto kňaza? Po chvíľke uvažovania ma napadla odpoveď. Boh vedel, že naša farnosť potrebuje práve tohto kňaza. Vďaka Ti Bože, že si ho poslal medzi nás.

Dovoľte mi vrátiť sa ešte na chvíľu k spomienke na Lurdy. Tretí deň (toľko sme zotrvali v tomto pútnickom meste) sme ukončili naše putovanie v Lurdoch večerným sviečkovým sprievodom a rozlúčku s Pannou Máriou. O 23.00 hod sme nasadli do autobusu a začali sme návrat do našej drahej vlasti. Cestou domov sme opäť oddychovali na pláži a pozreli sme si prístavné mesto Saint Tropez, nakúpili suveníry a nezabudli sme si pripomenúť dve významné životné jubileá nášho duchovného otca.

Bolo by veľmi ťažké verne vyjadriť, koľko radosti a nádeje vliala do našich srdc táto púť. Preto na záver použijem slová otca biskupa Rudolfa Baláža, ktorý sa púte do Lúrd zúčastnil v jubilejnom roku 2000. Hovorí: „Myslím, že chorí ľudia idú k Božej Matke s rovnakou nádejou, akú do nej vkladá celé ľudstvo. Zdravotne postihnutí idú k Panne Márii navyše s umocnenou nádejou, pretože ponuky a zábavy sveta sú pre nich bezcenné. Oni majú svoje utrpenie a v ňom potrebujú nádej. Do Lúrd nejdú preto, aby odtiaľ prišli zdraví, ale silní, aby vládali uniesť svoj životný osud. Tak ako v Kristovom kríži bolo vykúpenie a spása, tak v našom osobnom kríži je to isté“.

Verím, že aj my sme sa vrátili od Božej Matky posilnení, naplnení nádejou a odhodlaní kráčať po ceste k Bohu.

O zážitky z púte sa s Vami podelili jej účastníci.

Mária Cíсарová

Apoštolát modlitby na mesiac október:

- **Všeobecný:** Aby všetci pokrstení dozreli vo viere a prejavovali ju jasnými, zmysluplnými a odvážnymi rozhodnutiami vo svojom živote.
- **Misijný:** Aby oslavy Svetového dňa misií všade podnietili ducha misionárskej spolupráce a zápalu.
- **Úmysel KBS:** Ružencom v rukách premôžeme diabla. Nech nás Ružencová Panna Mária chráni pred hriechom a pred každým zlom.

september v našej farnosti

Zosnuli:

- + 26. 8., Ignác Tollarovič, Suchá, 78.r.
- + 30. 8., Emília Chrvalová, Zvončín, 70.r.
- + 25. 8., Mária Branišová, Zvončín, 84.r.
- + 29. 8., Mária Tomašovičová, Suchá, 79.r.
- + 6. 9., Milan Kobetič, Suchá, 66.r.

Pokrstení:

- * 15. 2. 2006, Tom Dawies, Suchá
- * 25. 7. 2006, Michaela Polakovičová, Suchá
- * 14.10. 2006, Jozef Tkáč, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

- 2. 9., Ralf Lehmann + Soňa Fandlová
- 2. 9., Matúš Chrvala + Jana Kosnáčová
- 16. 9., Beňadik Staráček + Daniela Depešová
- 23. 9., Gabriel Domorák + Mária Brliťová

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

Výročia, významné cirkevné akcie

13.10.

biskupská vysviacka
Mons. Ján Bukovský, (1990),
bývalý apoštolský nuncius v Moskve,
emeritný arcibiskup v Mödlingu
(Rakúsko), Rím Bratislava-Trnava

16.10.

výročie zvolenia pápeža
Jána Pavla II. (1978)

22.10.

výročie slávnostného začiatku
pastierskej služby Jána Pavla II. (1978)

22.10.

zbierka na misie

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na október

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná - streda;

17.00 - Zvončín - štvrtok

V októbri 40 min. pred sv. omšou spoločná modlitba svätého ruženca (17.20 – Suchá)

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. októbra – 26. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

6. októbra – 1. piatok v mesiaci

7.30 – Zvončín 18.00 – Suchá

8. októbra – 27. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

15. októbra – 28. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

22. októbra – 29. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

29. októbra – 30. nedeľa v Cezročn. období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

zmena letného času na zimný stredoeurópsky čas (posun o 1 hod. späť)

Október 2006

Obdobie cez rok

Ne 1 26. nedeľa v cezročnom období

Po 2 anjeli strážcovia

Ut 3 Maximilián

St 4 František Assiský

Št 5 Placidus, mučeník

Pi 6 Bruno, kňaz

So 7 Ružencová Panna Mária

Ne 8 27. nedeľa v cezročnom období

Po 9 Dionýz, biskup a spol. mučeníci

Ut 10 František Borgiáš

St 11 bl. Ján XXIII., pápež

Št 12 Maximilián, biskup

Pi 13 Koloman

So 14 Kalixt I., pápež, mučeník

Ne 15 28. nedeľa v cezročnom období

Po 16 Hedviga, mučeníčka

Ut 17 Ignác Antiochijský, biskup, mučen.

St 18 Lukáš, evanjelista

Št 19 Ján de Brébeuf, Izák Jogues, kňazi
a spoločníci mučeníci

Pi 20 Vendelín

So 21 Hilarion

Ne 22 29. nedeľa v cezročnom období

Po 23 Ján Kapistránsky, kňaz

Ut 24 Anton Mária Claret, biskup

St 25 Chryzant a Dária, mučeníci

Št 26 Evarist, pápež, mučeník

Pi 27 Sabína

So 28 Šimon a Júda, apoštoli

Ne 29 30. nedeľa v cezročnom období

Po 30 Marcel, stotník

Ut 31 Wolfgang, biskup